

יום ה', ט' ב תשס"ו (09 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

המקום [סיום המאמר] ...

"האם יש לך משפחה בבליגיה? "אין לי", השיבה. "האם הכרת מנדל ורגינה הורוביץ שגרו בבליגיה לפני המלחמה?", שאל ר' פנחס. כעבור רגע המתנה, ענתה גב' ליפסון, "כן, הם הוריי".

"הוריך נקראו הורוביץ", שאל ר' פנחס, "אך שמך ליפסון?!" "כשהייתי ילדה קטנה גרנו בווינה. ב-1939 נשלחתי לאנגליה באחד הקינדרטרנספורט'ים [העברת ילדים לארצות בטוחות, בעיקר אנגליה]. דוד שלי פירסם בעתון היהודי כאן שהוא מחפש בשבילי משפחה מאמצת, והגב' ליפסון מליברפול לקחה אותי לחיק משפחתה. הם גידלו אותי כאחד מילדיהם ועם הזמן, אימצתי לעצמי את שמם. עברנו לסאותפורט במשך המלחמה כאשר הגרמנים הפציצו את ליברפול."

התמונה החלה להתבהר בשביל ר' פנחס, ואף אולי היתה לו בהירה מדי... הוא המשיך בשאלות: "היו לך אחים, אחיות?" "היתה לי אחות אחת." בקושי הוציא ר' פנחס את המלה הבאה, "ושמה?" "אילסה, ובאידיש היה שמה פרל", היתה התשובה. עכשיו הראש של ר' פנחס רץ באלף כיוונים, אך הוא ניסה להשאר רגוע [נזכור כי שיחה זו התקיימה כבר לאחר החפירה וזמן קצר לפני הקבורה מחדש...]. "הידוע לך מה קרה לה?" "אמרו לי שהיא טבעה תוך כדי שחיה, אבל זה היה לפני הרבה זמן."

עכשיו הבין ר' פנחס למה רשום בתיק שהיתה למשפחת הורוביץ רק בת אחת. אילו גילה שיש לו עדיין משפחה בווינה, ייתכן שיחשדו בו באב, כמרגל. לכן, אחרי שבתו טאובה היתה בדרכה לאנגליה, הוא לא דיווח עליה לא בבליגיה ולא בגרמניה. "האם אביך היה דתי?" שאל אותה ר' פנחס. "וודאי, וגם האמא!" "חלק ממלאכתנו כאן באנטוורפן", הסביר לה ר' פנחס, "הוא לחפש אלה שנפטרו בזמן המלחמה ולא זכו לקבורת ישראל. איך היית מרגישה אילו נעביר את אילסה לקבורה בבית עלמין יהודי?" "מר קורנפלד", ענתה טאובה ליפסון, "זה יהיה חסד של אמת, ואין יותר מזה."

"גב' ליפסון, מצאנו אותה ואנחנו בשעה זו עומדים להביא אותה למנוחת עולמים בבית עלמין יהודי." בעצירת נשימה, טאובה ליפסון החלה לבכות מבלי להפסיק. כשנרגעה מעט, אמרה, "אינני יכולה להאמין שאתם עושים את זה. אני כל-כך אסירת תודה לכם." בדקות הבאות, היא חשה בבת אחת את כל מה שעבר על אחותה שהלכה בגיל כה צעיר, וגם על עצמה בשנים שחלפו מאז – הכאב והצער שהיא הצליחה לדכא ולדחות מהזכרון. עכשיו, הכל עלה לה מבפנים... היא התקשתה להאמין שאנשים בלתי מוכרים לה היו עושים דבר כזה למען אחותה.

"ניסיתי להשיג אותך כבר 48 שעות", אמר לה ר' פנחס, "אך זה לא עלה לי. הייתי רוצה כל-כך שתהיי כאן, אך כל התהליך כבר בביצוע. ההלוויה עומדת להתחיל בעוד כחצי שעה, ופרל (אילסה) תיקבר זמן קצר לאחר מכן." "אנא – התקשר אלי אח"כ ותגיד לי איך זה הלך", ביקשה טאובה ליפסון, אחותה ושאר משפחה יחיד של אילסה הורוביץ. ר' פנחס קורנפלד הבטיח שיעשה זאת, ושעה קלה לאחר שיחה זו – בנוכחות רבנים, מנהיגי

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים "א"]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

ב"ש': 17 ²¹	(י-ם): 17 ⁰⁷	(ת"א): 17 ²²	(חיפה): 17 ¹³	כניסת השבת
ב"ש': 18 ²⁰	(י-ם): 18 ²¹	(ת"א): 18 ²³	(חיפה): 18 ²²	צאת השבת

פרשת השבוע: **"תצווה"** [שמות כ"ז – ל' 10] **שבת "זכור"** **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', ט' ב תשס"ו (09 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ציבור, וכאלף משתתפים ליוו את פרל\אילסה הורוביץ – סמל לרבבות ילדים שנספו ושמקום קבורתם לא נודע - בדרכה האחרונה למנוחת עולמים.

[הדי המגיד – "Echoes of the Maggid"]

מוסיף המחבר, ר' פסח קרון; "כאשר [במנהג אשכנז] נפרדים מאבלים, נוהגים לומר: =המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים. = כוונת המילה "המקום" כאן היא להקב"ה. אך אולי באותה השעה המיוחדת הזו, בבית הקברות בפוטה, אפשר היה להבין את המילה בכוונתה הפשוטה – עכשיו שאילסה נמצאת במקום הנכון, מחוברת סוף-סוף לעמה, העם היהודי, אין נחמה גדולה מזו.

שבת שלום!

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים "א"]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	17 ²¹ (ב"ש):	17 ⁰⁷ (י-ם):	17 ²² (ת"א):	17 ¹³ (חיפה):
צאת השבת	18 ²⁰ (ב"ש):	18 ²¹ (י-ם):	18 ²³ (ת"א):	18 ²² (חיפה):

פרשת השבוע: "**תצווה**" [שמות כ"ז – ל' 10] **שבת "זכור"** יום נעים ושבת שלום ומבורך!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.